

הת (אשקלון) 3259-11-24 - ג'קי פרץ נ' ימ"ר לכיש - אשדוד

ה"ת (אשקלון) 3259-11-24 - ג'קי פרץ ואח' נ' ימ"ר לכיש - אשדוד ואח'שלום אשקלון
ה"ת (אשקלון) 3259-11-24

1. ג'קי פרץ
2. אבלין פרץ

נגד

1. ימ"ר לכיש - אשדוד
2. חקירות מכס ומע"מ ת"א
בית משפט השלום באשקלון
[10.12.2024]

כבוד השופט רפאל ימיני
החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969. וצו המורה על ביטול איסור דיספוזיציה ביחס לחשבונם המשותף וביטול עיקול על הפיקדון בסך 274000 ₪ ועל כספי הפנסיה "מבטחים" שמקבלת מבקשת 2.

עניינה של בקשה זו החל בחקירה מסועפת שנוהלה ע"י ימ"ר לכיש ורשות המיסים בחשד לעבירות של הברחת טובין, קבלת שוחד, הלבנת הון ועוד. המעבר לשלב הגלוי של החקירה היה ביום 10/09/24 אז בוצעו ממעצרים וניתנו צווי דיספוזיציה ועיקול במסגרתם נעצר מבקש מס' 1 ובוצעו עיקולים כאמור לעיל לצורך הבטחת מימוש חילוט הרכוש בעתיד.

החשבון האמור, הוא על שמם של המבקשים כאשר, מבקשת 2 היא אמו של מבקש 1. על פי הנטען הפיקדון מקורו בכספי פיצויי פרישה של מבקשת 2 שקיבלה בסיום עבודתה במלון דן במשך 40 שנה וכן כספי הפנסיה שהיא מקבלת. עוד נטען בבקשה כי בחשבון זה אין כספים אחרים מלבד האמור לעיל וחשבונות שוטפים שאותם משלמת מבקשת 2, שאין מחלוקת כי אין לה יד ורגל בביצוע העבירות עצמן ושכל הצווים והעיקולים הוטלו בשל היות מבקש 1 רשום בחשבון.

במסגרת בקשה זו התקבלו תגובות הצדדים ואף התקיים דיון ובהתאם לאמור בתגובת האחרונה של המשיבה ולאחר בדיקתה עם סניף הבנק בו מתנהל החשבון, שוחרר החשבון לפעילות רגילה למעט הקפאת הסכום השנוי במחלוקת, כך שעניין ביטול הצו לדיספוזיציה כבר בא על פתרונו.

סלע המחלוקת שנותר בין הצדדים, הוא סכום הכסף שמוחזק בידי המשיבה. גם לגביו נטען בתגובתה האחרונה של המשיבה כי לשם הצורך לאזן בין האינטרסים השונים ולאחר בדיקה נוספת ישנה הסכמה של המשיבה להחזיר מתוך הסכום שנתפס סך של 123,555 ₪, בהנחה שניתן לשייך אותם למשיבה ולהשאיר סכום של 150,000 ₪ תחת ידיה לצורך בקשת החילוט העתידי. יתר על כן, לאחר מיפוי הסכום, ככל הנראה בבחינת מקורות קבלת הכסף, הסכימה המשיבה להחזיר סכום נוסף, כך שהסכום בו היא דורשת עתה להחזיק לצורך בקשת החילוט העתידי, הוא 90,000 ₪ בלבד, שלגביהם נטען כי בידיה להמציא תימוכין כי מדובר בכסף נגוע. לפיכך, החלטה זו, תתמצה אך לגבי הסכום האמור, 90,000 ₪, שכן בית המשפט יוצא מתוך ההנחה כי לגבי שאר הסכום האמור ישנה הסכמה להחזרתו לידי המבקשים.

טענות הצדדים

בקצירת האומר, טען ב"כ המבקשים כי הכספים האמורים שהופקדו בחשבון אינם קשורים לביצוע עבירה כלשהיא, אלא הם כספים שניתנו למבקשת 2 בגין עבודתה וכספי פנסיה. לטעמו, גם אם עולה טענה כי על פי חוק איסור הלבנת הון, העיקרון הקובע כי גם כספים "נקיים" שהתערבבו עם כספים "מלוכלכים" הופכים להיות נגועים ומטרה לחילוט, עדיין אין לפעול ללא הבחנה ויש מקום לבחון את מקור הכספים, כדי לא לפגוע בזכויות קנייניות שלא בצדק. לשם כך, אף הפנה לפסיקה רלוונטית.

מאידך ב"כ המשיבה טען, כי העקרונות המנחים של הפסיקה, שנועדו כדי להילחם בהלבנת הון, מורים כי במקרה בו עורבבו כספים כשרים שמקורם בפעולות לגיטימיות עם כספים "מלוכלכים", באופן שהתמזגו זה בזה, לא ניתן להפריד ביניהם והכל ייחשב ככסף שהושג בצורה לא כשרה. גם ב"כ המשיבה הפנה לפסיקה הרלוונטית לעניין. דיון ומסקנות

למעשה שני הצדדים הפנו למעשה, לע"פ 2333/07 תנעך נ' מדינת ישראל (12.07.2010) שהניח את אבן הראשה בעניין החילוט, בקביעתו:

"לענין הטענה כי חלק ניכר מן הסכומים שחולטו הינם שכר עבודה וכספי פיצויים השייכים לרעייתו של שחר ולא היה מקום לחלטם. ראוי לאמץ את הגישה האמריקאית לתוך שיטתנו. משעה שסכומי כסף שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור" כמשמעותו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון "עורבבו" עם סכומי כסף כשרים, שמקורם בפעולות לגיטימיות, ונטמעו זה בזה והתמזגו זה לתוך זה, כפי שאירע בעניינו של שחר, לא ניתן עוד להבחין בין הכסף "הנקי" והכסף "המלוכלך" ומתחייבת המסקנה לפיה סכום הכסף - כולו - מהווה "רכוש אסור" אשר ניתן לחלטו. ודוק - הימצאותם של סכומי כסף ממקורות חוקיים ובלתי חוקיים תחת אצטלה של חשבון בנק אחד אינה מהווה כשלעצמה "ערבוב" המאפשר חילוט ללא הבחנה בין סכומי הכסף השונים."

לאמר, מי שהשיג כספים בעבירה ועתה רוצה להבריחם ולשם כך, הוא מפקידם בחשבון תמים בו ישנם כספים אחרים כדי להעלים את ה"כתמים" שדבקו בהם ולהלבינם, לא רק שלא הלבין אותם אלא אף "לכלך" את הכספים הכשרים שהפקיד ומעתה כל הכספים יוכלו לעמוד לחילוט.

דא עקא, שבית המשפט עצמו באותה נשימה מסייג את הדברים ואומר שעצם המצאות הכספים בחשבון אחד אינו מהווה ערוב שמאפשר חילוט ללא הבחנה ולכן, לשם כך, יש צורך לבחון את המקורות שמהם התקבלו הכספים. בענייננו, מדובר בשני מבקשים האחד, לו מיוחסות עבירות פליליות כבדות משקל הכוללות עבירות על איסור הלבנת הון והשנייה, אמו, שאין מחלוקת כי לא לקחה חלק במעשה הפלילי. נראה כי על פניו, צירופו של מבקש 1 לחשבונה של מבקש 2, אינו בכדי, והייתה לכך סיבה. אולם, לא ניתן להתעלם מהעובדה שכספי מבקשת 2, מופקדים בחשבונה בצורה קבועה על ידי גופים מסודרים כגון: ביטוח לאומי, קרן פנסיה ועוד שמאפשרים מעקב מסודר על החשבון ובכך שומרים שכספים אילו לא יתערבבו עם השאר.

לטעמי, ההוכחה לכך, היא עצם הודעת המבקשת כי היא בעצמה ביצעה ניתוח לחשבונם של המבקשים ויכלה בשל כך, לאחר מכן לנתר כספים ולהוציא אותם ממעגל ה"לכלוך", כפי שפורט בפתח החלטה זו. גם ביחס לסכום שנשאר מכלל הכספים אותו היא מבקשת להשאיר בידה, נטען כי בידיה היכולת להוכיח ולהמציא סימוכין כי מדובר בכך נגוע. כאמור, הכספים שמקבלת המבקשת 2 מקרן הפנסיה או מביטוח לאומי, מאפשרים לה לנהל משק בית באופן שוטף ותפיסתם שמנע ממנה את האפשרות לחיות וככל שיש כאלה יש לאפשר את חזרתם לידי המבקשת 2. ברור, כי שאלת החילוט תידון במסגרת התיק העיקרי ואין כאן המקום לדון בכך ולכן נראה בעיני כי לאחר שהמשיבה עשתה את הברור המתבקש והעמידה את דרישתה על סך 90,000 ₪ בלבד, יש לראות בכך איזון ראוי ומידתי [רע"פ 7493/17 נתן פורמן נ' מדינת ישראל (22.11.2017)].

סיכומי של דבר, הבקשה מתקבלת באופן חלקי, כך סך 90,000 ₪ לגביהם ישנה טענה כי מדובר בכספים לא כשרים או למצער, כספים ש'התלכלכו', יישארו בידי המשיבה. שאר הכספים כפי שהוצהר על ידה, יושבו לידי המבקשים. ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.